

לשוננו לעם

עורכים: ע' איתן ומ' מדן

כרך טז, תשכ"ה

האקדמיה ללשון העברית
מוגן בזכויות יוצרים

ה ע ר ו ת

עוד על הכלב

לרשימת הפתגמים „ואתא כלבא“ של י' הורביץ בקונטרס קנטיקס מעיר מר שמואל אשכנזי:
למשל הערבי „הכלב בביתו — כפיר“ (עמ' 208)
הביא יצחק יחזקאל יהודה („משלי ערב“, מס' 898) כהקבלה
את המשל הארמי „כלבא בלא מתיה שב שנין לא נבח“
(עירובין סא ע"א). ועוד הביא יהודה: „כל כלב על פתח ביתו
נבח“ (מס' 1663); „כל כלב במאורתו נבח, וכל תרנגול על
אשפתו צוח“ (מס' 1662), השווה שם 1676: „כל תרנגול
קרקרן על אשפתו“.
לפרק י"א (עמ' 214) השווה „זנב הכלב הושם בדפוס
ארבעים יום ויצא מעוקל“ (יהודה, מס' 1335).

ה ת ח י ם

(מחידושי זלמן שניאור)

ד"ר מ' בן-עמי הודיענו, שבארכיונו של אביו,
הסופר מרדכי בן-עמי ז"ל, נמצאת איגרת מאת זלמן שניאור
ז"ל, ובה משתמש המשורר בפועל התחיים, שגזרו מן השם
חיים. שניאור שואל על דיירת אחת, איך התחיימו אתה,
כלומר איך הסתדרו והסכינו עמה בחיי יום יום. וצדק
ד"ר בן-עמי באמרו, שהשפיעה על שניאור המלה הגרמנית
sich einleben.